

Cançoners marrà

Un grup d'alumnes de l'Institut del Teatre de Terrassa conformen *Follim-Follam*, una peculiar coral que es dedica a cantar les versions marranes d'algunes cançons tradicionals.

Follim-Follam duu a terme un treball de recuperació d'un patrimoni cultural tradicional.

En un moment de desinhibició creixent en l'àmbit de la literatura catalana, tradicionalment tan púdica, amb cada vegada més traduccions, produccions pròpies i, fins i tot, col·leccions de literatura eròtica, és bo de saber que es comença a produir un fenomen paral·lel en el món de la música. A personatges com l'Albert Pla (amb lletres tan tendres com aquella que fa "Que si jo et toco els pits i tu em toques els ous, ¿què serà, què farem?" o Els Pets (amb cançons com *Qui s'ha llufat?*, *Profilàctic*, etc.), ara s'hi ha afegit una coral d'aspecte d'allò més inofensiu, però que es dedica exclusivament al cançoners tradicional eròtico escatològic. El contrast entre la imatge clàssica de Cors de Clavé que donen i el contingut real de les lletres

de les cançons és un dels cops d'efecte més divertits de la coral.

Tot va començar el 29 d'abril de l'any passat a La Cuina del Teatre de Barcelona, paral·lelament a les representacions del *Set i Mig* de la companyia La Gàbia. Al cap de dues setmanes es va repetir l'experiència, que consistí a formar una petita coral que cantés les versions marranes que tenen algunes cançons tradicionals (com aquella que fa "El desembre congelat m'ha glaçat la fava"). Aquesta colla d'alumnes i ex-alumnes de l'Institut del Teatre de Terrassa es va quedar parat de veure l'èxit de públic i crítica que va tenir l'experiment, com ens ha explicat la Gràcia Roldan, àlies *La Turpedu*, una de les components del grup. "Després va venir la Fira del

Teatre al Carrer de Tàrraga, on ja ens van proposar gravar un disc, que va sortir al mes d'octubre". El disc recull algunes cançons, que van seleccionar ells mateixos, del seu espectacle *Pornofonia bucal*, que en total en té 15 (setze, si hi comptem l'*Oda a la merda*). D'una d'aquestes cançons, *Follim-Follam*, una simpàtica muñeira gallega, han tret el nom de la coral. "Encara n'hi ha de més fortes, però aquestes, de moment, no les hem gravades. A més té més gràcia veure l'espectacle".

Ja han fet uns quants concerts pel país i, recentment, han anat al País Basc, on han tingut també un èxit clamorós. Actualment han d'aparèixer en uns quants programes televisius, com *La Palmera*, *Plàstic* o l'*Àngel Casas Show* i tenen previstes

més actuacions, sobretot cap al temps de carnaval. Continuen, alhora, fent un treball de recopilació de material, cançons mallorquines, valencianes, catalanes... per ampliar l'espectacle. "La gent gran es queden parats de sentir que hi ha uns joves que es dediquen a cantar aquestes cançons, per què es pensaven que només les cantaven ells".

Sens dubte que, a més de divertida, la tasca que duu a terme la coral *Follim-Follam* és important des del punt de vista de recuperació d'un patrimoni cultural tradicional que es podria perdre. Joan Anguera ha fet una adaptació (moltes vegades ha calgut triar entre una sèrie de versions) d'aquest cançoners marrà tradicional català.

Ramon Monton